

Sveta Obitelj Isusa, Marije i Josipa A

*Očevi, ne ogorčujte svoje djece,
da ne klonu duhom! (Kol 3,21)*

Prvo čitanje

Sirah 3,2-6.12-14

Gospodin slavi oca u djeci njegovoj, i učvršćuje pravo majke nad sinovima njezinim. Tko štuje oca, okajava grijeha svoje, i tko časti majku svoju, sabire blago. Tko štuje oca, radovat će se sa svoje djece i bit će uslišan u dan molitve svoje. Tko časti oca svojeg, dugo će živjeti; i sluša Gospodina tko čini radost majci svojoj. Sine moj, pomози oca svoga u starosti, i ne žalosti ga za života njegova. Ako mu i razum klone, budi blag s njime i ne grdi ga ti, koji si u punoj snazi. Jer, ne zaboravlja se milost prema ocu, već se uračunava u oprost grijeha.

Drugo čitanje

Kološanima 3,12-21

Braćo i sestre! Zaodjenite se – kao izabranici Božji, sveti i ljubljени – u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost te podnosite jedni druge praštajući, ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi! A povrh svega – ljubav! To je sveza savršenstva! I mir Kristov neka upravlja srcima vašim – mir na koji ste pozvani u jednom tijelu! I zahvalni budite! Riječ Kristova neka u svem bogatstvu prebiva u vama! U svakoj se mudrosti poučavajte i urazumljajte! Psalmima, hvalospjevima, pjesmama duhovnim od srca pjevajte hvalu Bogu! I sve što god riječju ili djelom činite, sve činite u Imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po njemu! Žene, pokoravajte se svojim muževima, kao što dolikuje u Gospodinu! Muževi, ljubite svoje žene i ne budite osorni prema njima! Djeco, slušajte roditelje u svemu, ta to je milo u Gospodinu! Očevi, ne ogorčujte svoje djece, da ne klonu duhom!

Kad mudraci otidoše, gle, anđeo se Gospodnji u snu javi Josipu: "Ustani, reče, uzmi dijete i majku njegovu te bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne rekнем, jer će Herod tražiti dijete da ga pogubi." On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu te krene u Egipat. I osta ondje do Herodova skončanja – da se ispuni što Gospodin reče po proroku: "Iz Egipta dozvah Sina svoga." Nakon Herodova skončanja, gle, anđeo se Gospodnji javi u snu Josipu u Egiptu: "Ustani, reče, uzmi dijete i njegovu majku te pođi u zemlju izraelsku, jer su umrli oni koji su djetetu o glavi radili." On ustane, uzme dijete i njegovu majku te uđe u zemlju izraelsku. Ali, saznajući da Arhelaj vlada Judejom namjesto svoga oca Heroda, bojao se poći onamo pa, upućen u snu, ode u kraj galilejski. Dođe i nastani se u gradu zvanu Nazaret – da se ispuni što je rečeno po prorocima: "Zvat će se Nazarećanin."

Za razmišljanje

Čitanja današnjega dana konfrontiraju nas s dvije glavne misli: s jedne strane prisutnost Božja u našem najužem životnom okruženju – u obitelji, a s druge strane sa tzv. "Svetom obitelji" – Isusovu životu s njegovim roditeljima.

Čitanja iz knjige Sirahove i iz poslanice Kološanima stavljaju nam pred oči idealnu obitelj onog vremena. Ideali, koji ovdje dolaze do izražaja, imaju trajnu vrijednost. Konkretizacija vjerojatno više ne odgovara našem vremenu. Ipak, ostaje poruka da uvijek valja ostvariti ideale, želi li se stvoriti radostan dom.

Činimo li sve u ime Isusovo i u svjetlu Evandjelja, i naši će se odnosi pozitivno razvijati.

Evandjelja triju godišnjih ciklusa donose različite slike iz Isusovog života, koje nipošto nisu tek idiličan prikaz. Pitanje suvremenika o podrijetlu tog Isusa iz Nazareta, suvremenika koji za njegovo rođenje u Betlehemu nisu znali, te su bili iznenađeni da bi nekakav Mesija mogao doći iz Galileje, Matej pokušava opravdati rekonstrukcijom životnih okonosti iz Isusova djetinjstva.

Isprva izvješćuje o bijegu u Egipat pred Herodovim progonstvom. Time se Isus pridružuje sudbini izabranog naroda. Konačno se obitelj vraća u Izrael i nastanjuje se u Nazaretu – što i potvrđuje Isusovo prezime. Tako Isus već od rođenja živi u znaku trpljenja i križa.

Obje zgrade u hramu – kako ona o posvećenju djeteta Bogu prema propisanom zakonu, tako i prvo hodočašće dvanaestgodišnjaka u Jeruzalem – potcrtavaju "rast u mudrosti i milosti" onog djeteta, koje je od početka bilo posvećeno svom poslanju. Luka naviješta njegovo patničko i slavno zvanje: Isus će biti znak osporavanja i razdvajanja, ali i svjetlo poganima i slava puka svoga izraelskoga. Već kao dvanaestgodišnjak proživljava svoju uskrsnu sudbinu, kad se izgubio i nakon tri dana opet bio pronađen u kući Oca svojega.

Svi ovi izvještaji nam pokazuju da Sveta obitelj nipošto nije bila obitelj bez problema. Josip i Marija pokušavahu, onoliko koliko razumijevahu, dijeliti život svog tako zbunjujućeg sina i pratiti ga na putu postepenog razotkrivenja njegove tajne. Oni zaslužuju naše divljenje za tu svoju raspoloživost i otvorenost za Božje puteve s njima.